

Manifest de la Nit de Sant Joan 2007

Bona nit a tothom.

Abans de res ens hem de felicitar pel fet que, a dia d'avui, puguem contemplar una perspectiva, si no optimista, almenys esperançada pel que fa a les nostres inquietuds. Esperançada en l'atur d'una projecció destructora de l'entorn que ja ens havia arrossegat fins a la vora del precipici i esperançada en l'avenç cap a la protecció de la cultura que ens identifica com a eivissencs i eivissenques.

Si hi ha uns propòsits que mantindrem sempre clars, aquests són: per una part, preservar fins on es pugui —per a nosaltres i per als que han de venir— l'àmbit natural on hem tengut l'encert d'arribar per assentar-nos, o on hem tengut la sort d'haver nascut; per una altra, conservar amb delicadesa l'obra que, des del primer habitant fins al darrer que va arribar a l'illa (fes una baldraca malcarada o fes un "remix" de música "chill out"), s'ha anat performant —amb un sentit exemplar de l'harmonia— fins a viure plenament amb una identitat ben definida, que ens fa diferents i complementaris, i, finalment, prosseguir en l'estudi i l'enriquiment d'aquesta cultura, la cura per la seva supervivència, la seva entrada en els mitjans universals d'avui, la seva correcta difusió.

Durant un munt d'anys les circumstàncies han obligat a redactar el manifest que sol acompanyar aquesta celebració en clau de protesta, gairebé com un crit davant un procés completament oposat al nostre parer: la destrucció del medi i el menyspreu cap al llegat patrimonial.

Avui, però, voldríem que les nostres paraules es convertissin en un convit a la col·laboració, a aconseguir entre tots, mirant endavant i sense travetes, que l'Institut comptàs amb l'aportació humana i material precisa per realitzar les seves funcions al nivell que demanen els temps presents. Voldríem

veure multiplicada l'energia que estan aportant les persones joves que entren cada dia més a l'Institut. Per dignificar les tasques de l'Institut, esperam que totes les institucions de l'illa li atorguin la importància que mereix, que s'impliquin amb ell i que el dotin d'un espai d'encontre.

Per a la dinamització de l'Institut fan falta, a més d'un espai digne i estable i d'un arxiu complet d'aportacions culturals, un recolzament als serveis de publicació i difusió, relacions externes, dotacions per a la investigació, campanyes de normalització, servei de consultes, cursos d'ensenyament del català... i una gestió viva d'iniciatives que li permeti estar, dia a dia, a disposició de tothom.

L'Institut d'Estudis Eivissenc vol expressar el seu gust i el seu agraïment per haver estat acollit en aquesta festa pel poble de Sant Antoni. Aquesta badia, un dels llocs més preciosos i més ben ubicats de la Mediterrània, pot entendre's com un referent dels avantatges i dels perills que comporten la bellesa de l'illa i com un punt d'anàlisi del nostre capteniment en la transformació d'un indret que, sent el primer atractiu turístic per a gent de Vila, de la Península i d'una Europa que

just acabava la segona guerra... en poc més de cinquanta anys ha sofert un desbordament que a punt ha estat de fer-li perdre tota la seva personalitat. La nostra esperança està posada en l'estabilització i la millora que sembla prometre que en poc temps —deixant de banda alguns conceptes mal entesos de l'oci i reafirmit-se en altres més respectuosos amb l'art i el paisatge— proposaran altra vegada aquest indret com a centre principal del turisme d'Eivissa. El repte de tots és conjugar el respecte de tot allò que ens queda amb la creació de nova riquesa al compàs dels temps actuals. Res de bo no té futur si menysprea el passat, i estam segurs que el turisme dels propers

